

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

**Κυριακή ΙΒ' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 12-19)
(20η Ιανουαρίου 2013)**

Λόγος είς τὴν θεραπείαν τῶν δέκα λεπρῶν
«καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν»

Θαῦμα μεγάλο καὶ πολλαπλὸ ἀκούσαμε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή. Τὴ θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν. Οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ ἄνθρωποι πραγματικὰ ὑπέφεραν. Ὅταν λοιπὸν ἀντίκρυσαν τὸν Κύριο Ιησοῦν νὰ περινᾶ κοντὰ ἀπὸ τὰ μέρη τους, ἔσπευσαν νὰ Τοῦ ζητήσουν βοήθεια. Ἀκολούθησαν μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὴν ὁδηγία ποὺ τοὺς ἔδωσε νὰ πᾶνε νὰ ἔξετασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Στὸ δρόμο θεραπεύθηκαν ἀπὸ τὴ λέπρα.

Σήμερα ποὺ ἡ λέπρα ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ ἐπιστῆμη, ὑπάρχει μία ἄλλη «λέπρα», ἡ ὁποία βασανίζει κάθε ἄνθρωπο καὶ μόνο ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τὴ θεραπεύσει. Εἶναι ἡ λέπρα τῆς ἀμαρτίας. Ἄς δοῦμε, λοιπόν, σύμφωνα μὲ τὴ σημερινὴ διήγηση τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, πῶς μποροῦμε νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ἡ ὁποία σὰν τὴ λέπρα προσβάλλει τὴν ψυχή μας.

1. Συναίσθηση τῶν ἀμαρτιῶν μας·

Τὸ πρῶτο ποὺ χρειάζεται προκειμένου νὰ καταπολεμήσουμε τὴν ἀμαρτία εῖναι ἡ συναίσθηση τῶν ἀμαρτιῶν μας. Εἶναι πολὺ σημαντικὸ ὁ ἀσθενῆς νὰ ἀναγνωρίζει τὴν ἀσθένειά του, προκειμένου νὰ τὴν καταπολεμήσει. Ὁ ἄρρωστος ποὺ δὲν καταλαβαίνει τὴν ἀδυναμία του, δὲν μπορεῖ νὰ δεχθεῖ τὰ ἀπαραίτητα φάρμακα γιὰ τὴν θεραπεία του. Αντίθετα αὐτὸς ποὺ συνειδητοποιεῖ τὴν ἀσθένειά του, ζητεῖ βοήθεια ἀπὸ τὸ γιατρὸ καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ ἀκολουθήσει τὶς ὁδηγίες του.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι οἱ δέκα λεπροί, ἐπειδὴ ἀκριβῶς γνώριζαν ὅτι εῖναι ἀκάθαρτοι, στάθηκαν μακριά, «πόρρωθεν», καὶ ζήτησαν βοήθεια ἀπὸ τὸν Κύριο Ιησοῦν χωρὶς νὰ τολμήσουν νὰ Τὸν πλησιάσουν. Κι ὅμως, ὁ Χριστὸς ἥταν τόσο κοντὰ τους! Διότι, ὅπως λέει ὁ Ψαλμωδός, «ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πιεύματι σώσει» (Ψαλμ. λγ' 19). Ο Κύριος εἶναι κοντὰ σ' ἐκείνους ποὺ εἶναι συντετριμμένη

η καρδιά τους καὶ θὰ σώσει ὅσους ἔχουν ταπεινὸ φρόνημα.

Αύτὸ συμβαίνει καὶ στὴ δική μας ζωή. Ἡ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητός μας, γενινᾶ στὴν ψυχή μας τὴν ταπείνωση καὶ τὴν μετάνοια. Άλήθεια, ἐμεῖς ἔχουμε συνειδητοποιήσει πόσο ἀμαρτωλοὶ εἴμαστε ἡ δικαιολογοῦμε σὲ ὅλα τὸν ἔαυτό μας; Ο εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης γράφει ὅτι «ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν» (Α΄ Ἰω. α΄ 8), δηλαδή, ἐὰν ποῦμε ὅτι δὲν ἔχουμε καμμία ἀμαρτία, ἐξαπατοῦμε τὸν ἔαυτό μας. Ἄν πάλι ἀντιλαμβανόμαστε πόσο πολὺ ἔχει μολύνει τὸ ἐσωτερικό μας ἡ ἀμαρτία, τότε δὲν θὰ πλησιάζουμε τὰ ἄγια Μυστήρια, πρὶν καθαρίσουμε τὴν ψυχή μας. Διότι ἀν ἔνας λεπρὸς φαίνεται ἀποκρουστικὸς στὰ μάτια μας, πολὺ περισσότερο δυσώδης καὶ ἀκάθαρτος εἶναι ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὄποῖς εἶναι ὁ κατ’ ἔξοχὴν ἄγιος, ἀμόλυντος καὶ καθαρὸς ἀπὸ κάθε ἀμαρτία.

2. Καταφυγὴ στὸν Κύριο·

Ἐφόσον λοιπὸν συναισθανθοῦμε τὴν ἀσθένεια τῆς ψυχῆς μας, ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει εἶναι νὰ καταφύγουμε στὸν παντοδύναμο ἰατρό, τὸν Κύριο Ἰησοῦν Χριστό. Οἱ δέκα λεπροὶ μὲ κραυγὴ ἵσχυρὴ ἐπικαλέστηκαν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου. «Ἴησοῦν ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», φώναζαν. Κύριε Ἰησοῦ, ἐλέησέ μας! Μιὰ τέτοια ἵσχυρὴ κραυγὴ ποτὲ δὲν ἀφήνει ἀδιάφορο τὸν Κύριο. Θερμὴ καὶ δυνατὴ νὰ εἶναι καὶ ἡ δική μας προσευχή, ὅταν ζητᾶμε τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ: Κύριε, ἐλέησέ μας!

Καὶ ἀκόμα, ἡ προσευχή μας νὰ γίνεται μὲ ταπείνωση καὶ διάθεση ὑποταγῆς στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι οἱ λεπροὶ δὲν ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ τοὺς θεραπεύσει, παρὰ μόνο ἐπανελάμβαναν τὸ «Ἐλέησον ἡμᾶς». Κατέφυγαν στὸν Κύριο μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπακοὴ σὲ ὅ,τι τοὺς ζητοῦσε. Ἔτσι, ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς, πρὶν ἀκόμη τοὺς θεραπεύσει, τοὺς ὑπέδειξε νὰ πᾶνε στοὺς ἱερεῖς γιὰ νὰ ἔξεταστοῦν, ἐκεῖνοι ἀμέσως τὸν ἄκουσαν! Δὲν ἀμφέβαλαν, οὕτε ἔφεραν ἀντίρρηση. Καὶ ὁ Κύριος ἔκανε τὸ θαῦμα! Ἐνῷ ξεκίνησαν λεπροί, στὸ δρόμο ἔγιναν ὑγιεῖς! Παρόμοια καὶ κάθε πιστὸς ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν θεραπεία τῶν παθῶν του καὶ καταφεύγει στὴ χάρη τοῦ Θεοῦ συμμετέχοντας στὰ ἀγιαστικὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁφείλει παράλληλα νὰ ἀκολουθεῖ μὲ συνέπεια καὶ σταθερότητα τὴν ὄδὸ τοῦ θείου θελήματος. Πιὸ συγκεκριμένα, κάθε φορὰ ποὺ καταφεύγουμε στὸ μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, γιὰ νὰ λάβουμε τὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἀς παίρνουμε τὴν ἀπόφαση νὰ ἀκολουθήσουμε στὸ ἔξῆς μὲ περισσότερη ἀκρίβεια τὶς ὁδηγίες τοῦ πινευματικοῦ. Γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς μας, ὁφείλουμε νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή μας, ἀκόμη κι ἀν ἡ ἐφαρμογή τους μᾶς φαίνεται δύσκολη ἢ καὶ παράλογη...

Οι δέκα λεπροὶ θεραπεύθηκαν, διότι γνώριζαν τὴν ἀσθένειά τους, ζήτησαν βοήθεια καὶ ἀκολούθησαν πιστὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ θείου Διδασκάλου. Ἄς συνειδητο-ποιήσουμε κι ἐμεῖς ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη καθαρισμοῦ ἀπὸ τὰ πάθη μας. Κι ἂς κατα-φεύγουμε στὸν φιλάνθρωπο Θεὸν μὲ ταπείνωση, μὲ θερμὴ προσευχή, καὶ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στοὺς λόγους Του. Τότε ὁ Κύριος θὰ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ τὴν πνευματικὴν λέπρα. Καὶ πάντοτε ὅταν δεχόμαστε αὐτὴ τὴν ὑψιστη δωρεά, ἃς μὴν παραλείπουμε νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν ἄγιο Θεὸν γιὰ τὸ θαῦμα αὐτὸν ποὺ ἐπιτελεῖ στὴν ψυχή μας. Νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες δοῦλοι Του, ὅπως κι ὁ ἔνας ἀπὸ τοὺς δέκα λεπρούς, γιὰ νὰ Τὸν δοξάζουμε ως τὸν μοναδικὸ «ἰατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν».

π. Γ.Κ.

[dkpdf-button]